

9. Czy wymóg rzetelnego procesu przed sądem, o którym mowa w art. 47 karty praw podstawowych, przy uwzględnieniu pozostałych przepisów prawa Unii, należy interpretować w ten sposób, że przepis ten przyznaje prawa podmiotowe i stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi na poszukującym ochrony prawnej skarżącym spoczywa obowiązek wskazania we wniosku o wszczęcie postępowania odwoławczego konkretnego postępowania o udzielenie zamówienia i konkretnej oddzielnie zaskarżalnej decyzji instytucji zamawiającej, nawet jeśli skarżący ten w przypadku postępowania o udzielenie zamówienia bez uprzedniej publikacji nie może co do zasady wiedzieć, czy instytucja zamawiająca udzieliła nietransparentnych dla skarżącego bezpośrednich zamówień zgodnie z prawem krajowym lub nietransparentnych dla skarżącego zamówień w procedurze negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji, względnie czy zostało przeprowadzone jedno czy więcej postępowań o udzielenie zamówień oraz czy zapadły w nich po jednej czy więcej oddzielnie zaskarżalnych decyzji?
10. Czy wymóg rzetelnego procesu przed sądem, o którym mowa w art. 47 karty praw podstawowych, przy uwzględnieniu innych przepisów prawa Unii, należy interpretować w ten sposób, że przepis ten przyznaje prawa podmiotowe i stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi na poszukującym ochrony prawnej skarżącym składającym wniosek o wszczęcie postępowania odwoławczego spoczywa obowiązek uiszczenia ryczałtowych opłat w wysokości, której nie może on przewidzieć w momencie składania wniosku, ponieważ skarżący ten w przypadku nietransparentnego dla niego postępowania o udzielenie zamówienia bez uprzedniej publikacji nie może co do zasady wiedzieć, czy instytucja zamawiająca udzieliła bezpośrednich zamówień zgodnie z prawem krajowym lub nietransparentnych dla skarżącego zamówień w procedurze negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji oraz jaka jest szacunkowa wartość zamówienia w wypadku ewentualnie przeprowadzonej procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji, względnie ile odrębnie zaskarżalnych decyzji zostało wydanych?

- (¹) Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. 1989, L 395, s. 33).
- (²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. 2014, L 94, s. 1).
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).
- (⁴) Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2012, C 326, s. 391).
- (⁵) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).
- (⁶) Wyrok z dnia 19 grudnia 2018 r., *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust et Coopservice*, ECLI:EU:C:2018:1034.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 5 maja 2021 r. – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM) / Canal+ Luxembourg Sàrl

(Sprawa C-290/21)

(2021/C 320/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)

Strona pozwana: Canal+ Luxembourg Sàrl

Pozostali uczestnicy postępowania: Tele 5 TM-TV GmbH, Österreichische Rundfunksender GmbH & Co. KG, Seven.One Entertainment Group GmbH, ProSiebenSat 1 PULS 4 GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 1 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady nr 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie tylko organizacja radiowa i telewizyjna, lecz także dostawca pakietu satelitarnego uczestniczący w niepodzielnej i jednolitej czynności nadawania dokonuje – w stosownym przypadku wymagającej uzyskania zgody – czynności korzystania tylko w tym państwie, w którym sygnały będące nośnikami programu są wprowadzane, pod kontrolą organizacji radiowej i telewizyjnej i na jej odpowiedzialność, do zamkniętego łańcucha przekazu, prowadzącego do satelity i z powrotem na Ziemię, wobec czego współdziałanie dostawcy pakietu satelitarnego w czynności nadawania nie może prowadzić do jakiegokolwiek naruszenia praw autorskich w państwie odbioru?

2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy pojęcie „publicznego przekazu” zawarte w art. 1 ust. 2 lit. a) i c) dyrektywy Rady nr 93/83 oraz w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że dostawca pakietu satelitarnego – współdziałający jako dalszy podmiot w ramach publicznego przekazu satelitarnego – który łączy w pakiet według własnego uznania kilka zakodowanych sygnałów wysokiej rozdzielczości bezpłatnych i płatnych programów telewizyjnych różnych organizacji radiowych i telewizyjnych oraz oferuje swoim klientom za opłatą powstały w ten sposób samoistny produkt audiowizualny, jest obowiązany uzyskać odrębną zgodę od podmiotu danych praw także w odniesieniu do objętych ochroną treści w ramach bezpłatnych programów telewizyjnych zawartych w pakiecie programów, mimo że i tak zapewnia on swoim klientom dostęp do takich utworów, które w obszarze nadawania już są dla każdego swobodnie dostępne, choć w niższej jakości obejmującej rozdzielczość standardową?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 248, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 12 maja 2021 r. – UI / Österreichische Post AG**

(Sprawa C-300/21)

(2021/C 320/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący rewizję: UI

Druga strona postępowania rewizyjnego: Österreichische Post AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy zasądzenie odszkodowania na podstawie art. 82 rozporządzenia (UE) 2016/679 ⁽¹⁾ (RODO) wymaga, oprócz naruszenia przepisów RODO, aby powód poniósł szkodę, czy też samo naruszenie przepisów RODO jest wystarczające do zasądzenia odszkodowania?

2) Czy dla ustalenia wysokości odszkodowania poza zasadami skuteczności i równoważności istnieją inne wymogi w prawie Unii?